

Ja és hora d'actuar

Sara Ferrer Falcó
2n ESO IES Vilafranca

Són les set del matí al poble de Vila Seca i a casa de Marta tothom està ja alçat.

La mare de Marta, Laura, es troba a la cuina preparant el desdejuni; l'avi Robert és al seu petit hort cuidant els seus cultius i Regina l'àvia està replegant els ous de les gallines per al desdejuni.

De sobte s'escolta una rialla i un petit crit, aleshores apareix per les escales una nena petita de cabells molt rossos i ulls verds com l'herba, és Marta i el seu pare Joan, que la segueix per darrere simulant que es un monstre, l'agafa i li fa cosinogues, Marta no para de riure i el pare no para de fer-la riure; finalment la mare els mana callar i els dos seuen a la taula per a esperar el desdejuni. Al cap d'una estona entren també Robert i Regina que van carregats d'ous, patates i verdures acabades de collir. Les col·loquen a la cuina i preparen un esmorzar deliciós.

Després de desdejunar tots ajuden a recollir la taula; mentrestant, Laura pentina a Marta i la prepara per anar al col·legi. L'escola està molt a prop de casa, però Marta prefereix anar acompanyada, així que Laura i Joan la porten tots els dies.

Mentre Marta està al col·legi, Laura i Joan dirigeixen la petita empresa del poble, allí treballen quasi tots els habitants de Vila-Seca i és el que fa que el poble es mantinga viu.

Quan finalitza el col·legi, Robert i Regina van a replegar a Marta, mentrestant Joan i Laura ixen del treball. Els tres preparen el dinar.

Finalment, quan Joan i Laura tornen de treballar, tots seuen a la taula i es contenen tot el que han fet durant el matí sense deixar-se ni un sol detall.

Les vesprades, com que Joan i Laura no treballen i Marta tampoc té col·legi, les passen tots junts, bé en casa o bé fan alguna petita excursió al bosc.

Finalment, per la nit, sopen tots junts i abans de anar-se'n a dormir ixen una estona al jardí a observar el cel estrellat. Aquell moment és el preferit de Marta, es sent molt a gust contemplant aquelles diminutes roques de l'espai que cobreixen el cel de llum i deixen una estampa meravellosa...

Així era la rutina de la família, fins que Marta va acabar el col·legi, aleshores va ser quan tot va canviar.

Quan Marta va finalitzar la primària el poble se li començà a quedar petit; les seves amigues marxaven a la ciutat per anar a l'institut i quan li contaven tot el que hi havia a la ciutat, ella només desitjava estar també allí, esperava que allà tot seria millor, més gran i amb més oportunitats.

Als seus pares els passà una cosa semblant, ja que la gent començà a oblidar-se de l'empresa i ja ningú els comprava, a més cada vegada els eixien més problemes. Així que finalment no els quedà més remei que marxar a la ciutat.

Regina i Robert estaven molt tristos i preocupats pel que passaria ara amb el poble; en canvi, Marta estava emocionada perquè per fi aniria a la ciutat on deien que hi havia tantes coses, oportunitats, gent i on estaven quasi totes les seves amigues.

Quan van aplegar a la ciutat, van anar a la casa nova i van desfer les maletes.

Marta estava molt entusiasmada, però també molt cansada pel viatge, així que es va ficar el pijama, es va rentar les dents i se'n va anar al llit.

Una setmana després ja tot ha canviat en la rutina de Marta, es segueix alçant a les set però ara no és el seu pare el que l'alça, sinó l'alarma del seu telèfon. Marta la para amb una espenta, s'alça i es vesteix amb l'uniforme de l'institut de tots els dies, a continuació va al bany es pentina els cabells, es renta la cara i es fica una mica de maquillatge.

Després baixa a la cuina a desdejunar però no hi ha ningú preparant-li el desdèjuni com al poble, sinó que se'l prepara ella, s'escalfa un got de llet i es menja una magdalena i de pressa se'n va a l'institut. El trajecte per anar a l'institut és bastant llarg ha d'agafar dos autobusos i caminar durant 10 minuts per a aplegar.

Ella està fent primer de l'ESO, però no va a classe amb les seves amigues del poble com ella volia, ja que les seves amigues del poble van a altres classes i ja s'han fet el seu nou grup d'amigues, en canvi a Marta li costa una mica més relacionar-se i encara no aconsegueix encaixar del tot amb les seves noves amigues.

Les classes són de 8:00 a 14:00 h., a l'institut Marta dona moltes assignatures noves que abans no tenia al poble, però això també implica que després a l'aplegar a casa tinga més feina per a fer i més exàmens per als que estudiar i a més no té a ningú per a contar les coses noves que ha après ni com li ha anat el matí.

Quan finalitzen les classes Marta torna a casa però igual que per a desdejunar està també sola i el dinar el té preparat amb carmanyoles al frigorífic.

A les vesprades ja no va a fer excursions en la família sinó que es queda a la seva habitació fent les tasques, estudiant i mirant les xarxes socials.

Quan aplega l'hora de sopar Joan i Laura tornen de treball, però el seu nou treball és molt pesat i treballen moltes hores així que com estan cansats, sopen de pressa, i se'n van a dormir. Marta també se'n va a dormir però abans ix a la terrassa a mirar les estrelles: no en veu cap, sols veu un cel gris, fosc i de ple contaminació.

Es queda pensat una estona i se sent enganyada, ja que res del que li havien dit de la ciutat és cert, si que és veritat el que li havien dit, que hi ha més gent, però tots van a la seva rutina i sols es relacionen per les xarxes socials, si que és cert que hi ha centres comercials i cinemes però amb el treball i els estudis ningú té temps d'anar i el que li havien dit de les oportunitats tampoc és molt cert ja que els seus pares tenien molt més bon treball abans que ara. Després d'estar una estona pensant, Marta entra a l'habitació i es gita al llit desitjant que tot torne a ser com abans.

Passen els anys i Marta finalitza els estudis i comença una carrera d'empresarials, però no està molt feliç i el desitjar que tot torne a ser com abans no li funciona per a res, aleshores decideix que ja és hora de deixar de desitjar i començar a actuar. I així ho fa, Marta torna a Vila Seca i compra l'empresa dels seus pares, la renova tota i torna a obrir les portes. La fabrica és un èxit, tothom la coneix ja que amb els nous coneixements de Marta i l'ajuda dels seus pares aconseguixen crear una marca molt bona que dona treball a moltes persones i com que guanyen molts diners decideixen ficar una franquícia en tots els pobles que poden per tal de donar treball a tots els pobles i que la gent no haja de marxar a la ciutat.

Marta per fi és feliç una altra vegada i els seus pares i Robert i Regina no poden estar més orgullosos.

Així que gràcies a ella molts pobles es salvaren de la despoblació. Però quan els empresaris de la ciutat s'adonaren que aquella empresa tan important estava als pobles, no dubtaren en intentar convèncer a Marta de traslladar-la a la ciutat, però ella fou llesta i no va cometre el mateix error dues vegades.